

OKRESNÍ SOUD PRAHA-VÝCHOD

Na Poříčí 1044/20, 112 97 Praha 1

Tel.: 221 729 311 (399), Fax.: 257 005 060

e-mail: podatelna@osoud.phav.justice.cz, ID datové schránky: zyaabwu

---

Naše značka: 43 Si 142/2019

XXXXXXXXXXXXXXXX

Vaše značka: ///

Vyřizuje: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Dne: 16. července 2019

Informace dle zákona č. 106/1999 Sb.

Vážený pane inženýre,

ve shora uvedené věci zasílám Vámi požadované rozhodnutí v anonymizované podobě.

S pozdravem

Mgr. Jana Stejskalová
předsedkyně Okresního soudu Praha – východ

Usnesení

Krajský soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 11. září 2018 stížnost odsouzeného Josefa Plichty, narozeného 12. 9. 1984, podanou proti usnesení Okresního soudu Praha - východ ze dne 13. července 2018, číslo jednací 16T 45/2014 - 402, a rozhodl

takto:

Podle § 148 odstavec 1 písmeno c) trestního řádu se stížnost odsouzeného **zamítá**.

Odůvodnění

Napadeným usnesením Okresní soud Praha - východ podle § 83 odst. 1 tr. zákoníku rozhodl, že odsouzený Josef Plichta vykoná trest odnětí svobody v trvání tří let, který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu Praha - východ ze dne 9. 10. 2014, č.j. 16T 45/2014 - 218. Pro výkon tohoto trestu odsouzeného podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařadil do věznice s ostrahou.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený v zákonné lhůtě stížnost, kterou písemně odůvodnil tím způsobem, že v ní pouze zrekapituloval rozhodnutí okresního soudu, s tím, že s takovým postupem nesouhlasí, a proto si podává stížnost, přičemž děkuje za její vřelé vyřízení. I když tedy přímo neuvádí, jaké rozhodnutí od krajského soudu požaduje, tak z obsahu stížnosti lze dovodit, že žádá, aby napadené usnesení bylo zrušeno a nebyl nařizován přímý výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody.

Krajský soud z podnětu podané stížnosti přezkoumal podle § 147 odst. 1 trestního řádu správnost výroku napadeného usnesení, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost není důvodná.

V prvé řadě je nutno uvést, že řízení, které předcházelo vydání napadeného usnesení, bylo provedeno v souladu s trestním řádem a ze strany krajského soudu nebyly v postupu okresního soudu zjištěny žádné vady, které by vyvolaly sebemenší pochybnosti o správnosti přijatých závěrů. Z hlediska úplnosti dokazování krajský soud pouze v rámci neveřejného zasedání provedl důkaz opisem rozsudku Okresního soudu Praha - západ sp. zn. 14T 24/2017, ze dne 18. 5. 2017 a na to navazujícím usnesením odvolacího soudu - Krajského soudu v Praze - které bylo vydáno dne 15. srpna 2017 pod sp. zn. 13To 245/2017. Tím tak měl k dispozici zcela komplexní pohled na způsob života odsouzeného ve zkušební době podmíněného odsouzení, který v odůvodnění napadeného usnesení podrobně rekapituluje také okresní soud a který, i když pracoval s opisem rejstříku trestů odsouzeného, zřejmě pouze opomněl poukázat i na výše uvedené odsouzení Okresním soudem Praha - západ. Ve shodě s okresním soudem je proto možno zrekapitulovat, že zkušební doba podmíněného odsouzení trvá od 14. 11. 2014 do 14. 11. 2019, přičemž ani krajský soud nemá sebemenší pochybnosti o tom, že odsouzený se během zkušební doby podmíněného odsouzení choval způsobem, který zcela jednoznačně vyústil v rozhodnutí o tom, že se ve zkušební době neosvědčil. Vzhledem k charakteru a závažnosti spáchané trestné činnosti během zkušební doby proto ani nebylo nutné, aby okresní soud vyčkával uplynutí celé zkušební doby. Jak je zřejmé z odsuzujících rozhodnutí, k nimž došlo během zkušební doby, a která jsou v odůvodnění napadeného usnesení ve spojení s nyní vydaným rozhodnutím krajského soudu rekapitulována, tak odsouzený Josef Plichta se ve zkušební době opakovaně dopouštěl úmyslné trestné činnosti, právně kvalifikované jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a naposledy dokonce spáchaný ještě v souběhu s přečinem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku. Jedná se o odsouzení, k nimž došlo ve věcech obvodního soudu Praha 10, sp. zn. 4T 18/2017 a Okresního soudu Praha - západ vedených pod sp. zn. 14T 24/2017 a 9T 99/2017. Naposledy

byl odsouzenému uložen již nepodmíněný trest odnětí svobody, který, jak okresní soud poukazuje v odůvodnění napadeného usnesení, nyní také vykonává.

Pro vytvoření spolehlivého závěru o tom, zda odsouzený vedl během zkušební doby řádný život, okresní soud také zcela po právu poukazuje na zprávy Probační a mediační služby, z nichž vyplynulo, že odsouzený neplnil ani podmínky stanoveného dohledu, navíc se znovu objevila jeho závislost na návykových látkách, byť se v poslední době snažil tento problém řešit. Rovněž není možné odhlédnout od toho, že se během zkušební doby nejednalo ze strany odsouzeného o ojedinělý exces, ale o opakované páchaní úmyslné trestné činnosti, a i když byl za první trestnou činnost spáchanou ve zkušební době potrestán ještě zcela benevolentně trestem obecně prospěšných prací a trestem peněžitým, tak ani toto mimořádné dobrodíní soudu jej neodradilo od dalšího páchaní trestné činnosti. Tyto skutečnosti, které jsou pro zhodnocení způsobu vedení života během zkušební doby zcela zásadní, okresní soud, jak vyplývá z odůvodnění napadeného usnesení, nejen že nepřehlédl, ale naopak je podrobil vyčerpávajícímu hodnocení. I podle názoru krajského soudu je tak evidentní, že odsouzený si z uloženého podmíněného trestu odnětí svobody do budoucna nevzal prakticky žádné ponaučení, a i když bylo možné ihned po prvním prohřešku ve zkušební době uvažovat o uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, tak si dobrodíní soudu, který jeho trestnou činnost řešil, nevážil. Bylo přitom pouze na něm, aby si uvědomil závažnost a dosah vydaného rozhodnutí, kterým mu byl uložen podmíněný trest odnětí svobody a aby tomu také adekvátně přizpůsobil své chování během zkušební doby. V současné době se proto nemůže vůbec pozastavovat nad tím, jakým způsobem okresní soud rozhodl, neboť za tohoto stavu věci je již prakticky nemožné mu uvěřit, že by byl schopen nadále vést řádný život. Pokud opakovaným spácháním úmyslné trestné činnosti zavedl příčinu k tomu, že další soudy musely řešit jeho trestnou činnost, které se dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení, musí také nyní očekávat tomu odpovídající reakci, která se dostavila v podobě nyní přezkoumávaného rozhodnutí. Ani podle názoru krajského soudu jiný postup, než který zvolil okresní soud, možný není a nezbývá proto jinak, než aby odsouzený původně podmíněný trest odnětí svobody, který mu byl uložen v trvání tří let, vykonal jako trest nepodmíněný. Jedná se samozřejmě o poměrně citelné potrestání, nicméně, jak již bylo opakovaně uvedeno v předchozí části tohoto odůvodnění, o případných neblahých následcích spojených s nedodržením podmínek stanovené zkušební doby byl odsouzený dostatečným způsobem informován. V této věci se krajský soud také ztotožňuje se závěrem okresního soudu, že další alternativní řešení věci, které výjimečně umožňuje ust. § 83 odst. 1 tr. zákoníku, již nepřichází do úvahy, neboť je zjevné, že výchovný účel původně uloženého trestu, vzhledem k dalším třem odsouzením během zkušební doby, nebyl vůbec naplněn. Proto také i krajský soud zastává názor, že u tohoto odsouzeného nezbývá jinak, než aby byla zdůrazněna represivní složka trestu. Jedná se totiž o jediné opatření, které v současné době povede k ochraně společenských hodnot před jeho protiprávním jednáním. Okresní soud odsouzeného nepoškodil ani zařazením pro výkon trestu do věznice s ostrahou, neboť takový postup zcela odpovídá ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, když nejsou zároveň splněny podmínky pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.

Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že stížnost odsouzeného neměla naději na úspěch, a proto byla jako nedůvodná podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

Praha 11. září 2018

JUDr. Jitka Sochorová v.r.
předsedkyně senátu

Usnesení

Krajský soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 11. září 2018 stížnost odsouzeného [REDAKCE], podanou proti usnesení Okresního soudu Praha - východ ze dne 13. července 2018, číslo jednací 16T 45/2014 - 402, a rozhodl

takto:

Podle § 148 odstavec 1 písmeno c) trestního řádu se stížnost odsouzeného **zamítá**.

Odůvodnění

Napadeným usnesením Okresní soud Praha - východ podle § 83 odst. 1 tr. zákoníku rozhodl, že odsouzený [REDAKCE] vykoná trest odnětí svobody v trvání tří let, který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu Praha - východ ze dne 9. 10. 2014, č.j. 16T 45/2014 - 218. Pro výkon tohoto trestu odsouzeného podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařadil do věznice s ostrahou.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený v zákonné lhůtě stížnost, kterou písemně odůvodnil tím způsobem, že v ní pouze zrekapituloval rozhodnutí okresního soudu, s tím, že s takovým postupem nesouhlasí, a proto si podává stížnost, přičemž děkuje za její vřelé vyřízení. I když tedy přímo neuvádí, jaké rozhodnutí od krajského soudu požaduje, tak z obsahu stížnosti lze dovodit, že žádá, aby napadené usnesení bylo zrušeno a nebyl nařizován přímý výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody.

Krajský soud z podnětu podané stížnosti přezkoumal podle § 147 odst. 1 trestního řádu správnost výroku napadeného usnesení, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost není důvodná.

V prvé řadě je nutno uvést, že řízení, které předcházelo vydání napadeného usnesení, bylo provedeno v souladu s trestním řádem a ze strany krajského soudu nebyly v postupu okresního soudu zjištěny žádné vady, které by vyvolaly sebemenší pochybnosti o správnosti přijatých závěrů. Z hlediska úplnosti dokazování krajský soud pouze v rámci neveřejného zasedání provedl důkaz opisem rozsudku Okresního soudu Praha - západ sp. zn. 14T 24/2017, ze dne 18. 5. 2017 a na to navazujícím usnesením odvolacího soudu - Krajského soudu v Praze - které bylo vydáno dne 15. srpna 2017 pod sp. zn. 13To 245/2017. Tím tak měl k dispozici zcela komplexní pohled na způsob života odsouzeného ve zkušební době podmíněného odsouzení, který v odůvodnění napadeného usnesení podrobně rekapituluje také okresní soud a který, i když pracoval s opisem rejstříku trestů odsouzeného, zřejmě pouze opomněl poukázat i na výše uvedené odsouzení Okresním soudem Praha - západ. Ve shodě s okresním soudem je proto možno zrekapitulovat, že zkušební doba podmíněného odsouzení trvá od 14. 11. 2014 do 14. 11. 2019, přičemž ani krajský soud nemá sebemenší pochybnosti o tom, že odsouzený se během zkušební doby podmíněného odsouzení choval způsobem, který zcela jednoznačně vyústil v rozhodnutí o tom, že se ve zkušební době neosvědčil. Vzhledem k charakteru a závažnosti spáchané trestné činnosti během zkušební doby proto ani nebylo nutné, aby okresní soud vyčkával uplynutí celé zkušební doby. Jak je zřejmé z odsuzujících rozhodnutí, k nimž došlo během zkušební doby, a která jsou v odůvodnění napadeného usnesení ve spojení s nyní vydaným rozhodnutím krajského soudu rekapitulována, tak odsouzený [REDAKCE] se ve zkušební době opakovaně dopouštěl úmyslné trestné činnosti, právně kvalifikované jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a naposledy dokonce spáchaný ještě v souběhu s přečinem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku. Jedná se o odsouzení, k nimž došlo ve věcech obvodního soudu Praha 10, sp. zn. 4T 18/2017 a Okresního soudu Praha - západ vedených pod sp. zn. 14T 24/2017 a 9T 99/2017. Naposledy

byl odsouzenému uložen již nepodmíněný trest odnětí svobody, který, jak okresní soud poukazuje v odůvodnění napadeného usnesení, nyní také vykonává.

Pro vytvoření spolehlivého závěru o tom, zda odsouzený vedl během zkušební doby řádný život, okresní soud také zcela po právu poukazuje na zprávy Probační a mediační služby, z nichž vyplynulo, že odsouzený neplnil ani podmínky stanoveného dohledu, navíc se znovu objevila jeho závislost na návykových látkách, byť se v poslední době snažil tento problém řešit. Rovněž není možné odhlédnout od toho, že se během zkušební doby nejednalo ze strany odsouzeného o ojedinělý exces, ale o opakované páchaní úmyslné trestné činnosti, a i když byl za první trestnou činnost spáchanou ve zkušební době potrestán ještě zcela benevolentně trestem obecně prospěšných prací a trestem peněžitým, tak ani toto mimořádné dobrodiní soudu jej neodradilo od dalšího páchaní trestné činnosti. Tyto skutečnosti, které jsou pro zhodnocení způsobu vedení života během zkušební doby zcela zásadní, okresní soud, jak vyplývá z odůvodnění napadeného usnesení, nejen že nepřehlédl, ale naopak je podrobil vyčerpávajícímu hodnocení. I podle názoru krajského soudu je tak evidentní, že odsouzený si z uloženého podmíněného trestu odnětí svobody do budoucna nevzal prakticky žádné ponaučení, a i když bylo možné ihned po prvním prohrěšku ve zkušební době uvažovat o uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, tak si dobrodiní soudu, který jeho trestnou činnost řešil, nevážil. Bylo přitom pouze na něm, aby si uvědomil závažnost a dosah vydaného rozhodnutí, kterým mu byl uložen podmíněný trest odnětí svobody a aby tomu také adekvátně přizpůsobil své chování během zkušební doby. V současné době se proto nemůže vůbec pozastavovat nad tím, jakým způsobem okresní soud rozhodl, neboť za tohoto stavu věci je již prakticky nemožné mu uvěřit, že by byl schopen nadále vést řádný život. Pokud opakovaným spácháním úmyslné trestné činnosti zavedl příčinu k tomu, že další soudy musely řešit jeho trestnou činnost, které se dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení, musí také nyní očekávat tomu odpovídající reakci, která se dostavila v podobě nyní přezkoumávaného rozhodnutí. Ani podle názoru krajského soudu jiný postup, než který zvolil okresní soud, možný není a nezbyvá proto jinak, než aby odsouzený původně podmíněný trest odnětí svobody, který mu byl uložen v trvání tří let, vykonal jako trest nepodmíněný. Jedná se samozřejmě o poměrně citelné potrestání, nicméně, jak již bylo opakovaně uvedeno v předchozí části tohoto odůvodnění, o případných neblahých následcích spojených s nedodržením podmínek stanovené zkušební doby byl odsouzený dostatečným způsobem informován. V této věci se krajský soud také ztotožňuje se závěrem okresního soudu, že další alternativní řešení věci, které výjimečně umožňuje ust. § 83 odst. 1 tr. zákoníku, již nepřichází do úvahy, neboť je zjevné, že výchovný účel původně uloženého trestu, vzhledem k dalším třem odsouzením během zkušební doby, nebyl vůbec naplněn. Proto také i krajský soud zastává názor, že u tohoto odsouzeného nezbyvá jinak, než aby byla zdůrazněna represivní složka trestu. Jedná se totiž o jediné opatření, které v současné době povede k ochraně společenských hodnot před jeho protiprávním jednáním. Okresní soud odsouzeného nepoškodil ani zařazením pro výkon trestu do věznice s ostrahou, neboť takový postup zcela odpovídá ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, když nejsou zároveň splněny podmínky pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.

Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že stížnost odsouzeného neměla naději na úspěch, a proto byla jako nedůvodná podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

Praha 11. září 2018

JUDr. Jitka Sochorová v.r.
předsedkyně senátu